

Mouzovský žurnál 4

XIX. ročník 2005

OBSAH

Blaniční rytíři	6
Reportáž z 20. ročníku akce Návrat	
Podzimní výprava do skal.....	10
Velká podzimní výprava na Broumovsko	
Uzlařská regata.....	17
Výsledky 7. ročníku Uzlařské regaty	
Informace a zajímavosti.....	19
Informace o akcích budoucích i minulých, zajímavosti	

← Obrázek na titulní straně:

Průzkumníci v Broumovských stěnách

PF '06

**Úspěšný rok 2006
vám přeje redakce Nouzovského Žurnálu,
který v příštím roce zahájí již 20. ročník**

Nouzovský Žurnál, ročník XIX, číslo 4

vyšlo 23. prosince 2005 v Kolíně - uzávěrka 18. prosince 2005

foto: Slon, Ještěř, Šeďa, archiv Průzkumník

internet: <http://www.pruzkumnik.cz>

e-mail: info@pruzkumnik.cz

BLANIČTÍ RYTÍŘI

20. ročník akce *Návrat*

vypráví Šed'a

Vrcholová fotografie z rozhledny na Velkém Blaníku

Ani se nechce věřit, že se tato šílená akce koná už podvacáté. Marian si původně pohrával s tím, že by se pachatelé vrátili na místo činu, tedy jakási rekonstrukce prvního ročníku s cílem na Lichnici, ale nakonec tuto myšlenku zavrhl a uspořádal klasickou akci. Po zkušenostech z loňska byl maximální počet pasažerů Kosova dodávkového mercedesu snižen na 16.

A tak se opět scházíme v pátek 21. října 2005 mezi 17. a 18. hodinou v klubovně. Cena zájezdu je opět 50 Kč, ale do obálky se pro případ ztroskotání zalepuje rovných 200 Kč, takže se opět oživují dohady o cíli cesty na Moravě. Jubilejní 20. ročník přilákal i Čerta, který se také zúčastnil ročníku prvního. Naproti tomu Tom ohlásil svoji poslední účast. Jestli to myslí vážně, ukáže čas.

Moje účast byla letos opět nejistá, protože jsem celý týden byl doma na neschopence, kvůli

chřipce. V pátek ráno jsem byl uschopněn a večer jdu na *Návrat*. Risknul jsem to, protože počasí je příznivé, noci poměrně teplé, takže by mi nemělo hrozit nastydnutí.

Přijel Kosa, naskládali jsme se do auta a vyjeli jsme. Kosa nás tradičně povozil po Kolíně a pak vyrážíme ven směrem, který posléze odhaduju na Kácov. Ale kdo ví.

A jaký byl letos cíl? Tak praví instrukce:

**Váš cíl je
vrchol Velkého Blaníku
nalézá se uvnitř trojúhelníku vymezeného
obcemi Louňovice pod Blaníkem, Kondrac
a Křížov.**

(Malinká pomoc: Z Louňovic a Kondrace vede na vrchol červená, z Načeradce zelená turistická značka.)

Dosáhnete vrcholu a najdete vstup na rozhlednu (v noci bude zamčený) stejně jako vchod do kiosku. Nad vstupními dveřmi je mnoho cedulí. Vy si vyberte tu, která hovoří o počtu osob, které mohou vstoupit na rozhlednu, a doslovně si ji opište na obálku s doklady. To bude doklad pro mne, že jste na vrcholu skutečně byli.

Pak najdete červenou turistickou značku ve směru na Malý Blaník a vydejte se po ní. Na jejím křížení se silnicí (začíná zde naučná stezka) je místo srazu všech dvojic a místo nocování. Tam se zastaví váš čas.

Takže do toho.

20:32 - První výsadek tvoří Káťa a Čert. Kosova letošní specialita spočívá v tom, že všichni jsou vysazeni mimo silnici na nějaké polní cestě. Nicméně silnice je vždy na dohled.

20:45 - Vysazení jsou Monča a Sláva u Kladrub. Protože to byla nejbližší vesnice, vydali se tam. Dále pokračovali z kopce do Pavlovic, a i když jim to připadalo divné, udělali dobře.

20:50 - Sini a Tom byli vyloženi na kraji lesa.

- Káťa a Čert jsou v Ratajích a koukají jak puci. Pomalu jim dochází, že to nejsou naše známé Rataje nad Sázavou, ale úplně jiné. Po prozkoumání situace se vrací na hlavní silnici.

21:06 - Monča a Sláva se v Pavlovicích zorientovali a pokračují do Vlašimi.

21:09 - Sini a Tom jsou ve Ctiboři a stále netuší, jestli jdou dobře. Vidí siluetu velkého kopce, že by Blaník? Asi ne. Pokračují do další vesnice, aby vypátrali nějaké další indicie.

21:25 - Prosazujeme si pauzu na vydýchání a vyprázdnění. Nacházíme se na polní cestě nedaleko nějaké vesnice. Po našem opětném nalodění zde zůstávají Kamča a Ještěr. Nacházejí se asi 50 metrů od silnice. Jdou k ní a rozhodují se, jestli doprava nebo doleva. Kamča losuje doprava, a tak po chvíli přicházejí do Milovanic, kde studují jízdní řády na autobusové zastávce. Nacházejí zde trasu spoje, co jezdí do Louňovic pod Blaníkem. Ještěr vypisuje trasu a navrhuje vrátit se, odkud přišli. Kamča říká, že budou tvrdit a budou držet směr. Pokračují tedy dál.

21:30 - Je tu další výsadek, a to Kikina a já. Kosa odjíždí a my si čteme informace o našem cíli. Tak tady to neznám, vím jen, že je tu nedaleko Vlašim. Ovšem Kikina nedávno na Blaníku byla. Jak ovšem přiznává, na parkoviště pod horou přijeli autem. Co ale ví jistě, je to, že nahoru je to pořádný krpál.

Teď nám zbývá učinit první nejzávažnější rozhodnutí. Kterým směrem zahájit své

putování. Nakonec se shodujeme v tom, že směrem, kde jsou nejbližší světla. Což je zcela v souladu s pravidlem nechodit směrem, kam odjel Kosa. Jak se ukáže, bylo to správné rozhodnutí. A na delší dobu také jedině.

21:40 - Další výsadek tvoří Sysel a Hop.

21:44 - Sini a Tom jsou v Libeži. Už vědí, kam jít. Zpátky. Zjistili totiž, že jdou směrem na Český Šternberk. Vlašim je na jih a Blaník leží pod ní.

- Dorazili jsme do vesnice, o které ani netušíme, jak se jmenuje, protože v našem směru nebyly žádné cedule. I tato skutečnost se ukáže pro naše další putování příznačná. V jízdním řádu autobusů nacházíme linku do Louňovic pod Blaníkem. Není tu však potvrzena žádná zastávka, takže stále netušíme, kde jsme. Naštěstí je vedle obecní nástěnka, na které Kikina nachází jméno obce - Milovanice. Na odbočce, na kterou jsme přišli, nejsou žádné směrovky, takže se stále nejsme schopni směrově zorientovat. Podle jízdního řádu jezdí v Postupicích, kam jít nemáme, vlak. Nemáme se čeho chytit, tak zkouším teorii, že vlak jezdí spíše v údolí, a proto půjdeme do kopce. Není nad dobré zdůvodnění.

21:45 - Předposlední výsadek tvoří Honza a Aleš. Vysazení jsou asi 200 metrů od první lampy veřejného pouličního osvětlení. Kosa odjíždí směr Popovice a oni se vydávají směrem opačným k lampě do vesničky, která se chlubí honosným názvem Věžníčky. Zde otevírají obálku a za přispění místního světla se dovídají, co bude jejich dnešním cílem. Kousek opodál je pozorují nějakí dva místní podobové a zprava je míjejí další dva chlapci. Je na čase vyrazit. Volí pokračování po „hlavní“ silnici. Za hlavní považují tu, na které jsou známky asfaltu. Hned na začátku nasadili celkem solidní tempo, které si snažili udržet co možná nejdéle. Jaké bylo jejich překvapení, že s koncem vesnice končí po pár metrech i silnice a mění se v lesní cestu určenou pro traktory. A tak přichází na řadu volba, zda se vydat vlevo či vpravo. Poučení heslem starých japonských ninjů, že smrt přichází vždy zleva, vydávají se vpravo do lesa.

21:48 - Kamča a Ještěr dorazili k ceduli Postupice. V deníčku má Ještěr poznamenáno: „POSTUPICE NE“. A tak se vrací. Okolo jeze z kopce neosvětlená motorka. Kromě světlá má zhasnutý i motor, asi šetří. V té tmě vydává docela zajímavý zvuk.

21:50 - Bětka a Slon jsou vysazeni uprostřed neznámé vesnice nedaleko hospody. Hospo-

da je poloprázdná, na dveřích ovšem visí jakási pozvánka na zábavu. Zde zjistili název vesnice a nemohou se vynasmát jejímu názvu. Tato populární vesnice totiž nese jméno Pičín.

Nedaleko hospody bývá zastávka autobusu. Při prvním pohledu dovnitř jsou přímo nadšení, neboť zde jsou vylepeny dokonce čtyři jízdní řády autobusových linek. Na druhý pohled je to trochu již smutnější, neboť ani jedna nevede do vesnice poblíž Blaníku. Riskují a vyrážejí směrem, kam odjel Kosa, tedy na Jitru a Jankov.

- Monča a Sláva jsou ve Vlašimi a podle cedulí se vydávají směrem na Louňovice pod Blaníkem.

21:55 - Káťa a Čert jsou ve Zdislavicích na náměstí. Podle mapy v telefonní budce vyrážejí směr Pravonín a Louňovice pod Blaníkem.

- Před chvílí jsme potkali Kamču a Ještěra, kteří šli proti nám. To už tušíme, že tu něco nehraje. Vesnice je ale kousek od nás, a tak se raději přesvědčíme. Jméno Postupice potvrzuje, že jsme se vydali na opačnou stranu. Nicméně teorie s vlakem v údolí zůstává nevyvrácena, protože jsme sem nakonec šli převážně z kopce.

22:00 - Kamča a Ještěr prošli opět Milovanice a míjejí místo svého výsadku. O kousek dál je další autobusová zastávka. Ověřují směr. Je v pořádku.

- Sysel a Hop dorazili do Popovic, kde jim pomohl úžasný sponzor TATRANKY OPAVIA se řádně zorientovat.

22:02 - Honza a Aleš došli do Bedřichovic. Zastavují se u místního turistického ukazatele, který je vůbec nepotěšil, protože jim vůbec nenapověděl (prozatím). Ovšem o několik desítek metrů později objevili místní nástěnku, na které se objevila vytištěná internetová mapka místního okolí. A jelikož na ní našli místo, kde se zrovna nacházeli, místo, kam ukazoval turistický ukazatel a zároveň jednu ze tří vesnic popsanych v průvodním dopise, konkrétně Louňovice pod Blaníkem, bylo nad slunce jasně, že se musí vydat opačným směrem, než kam míří ukazatel. Vydali se tedy po hlavní silnici směrem na Velíš.

22:10 - Bětka a Slon dorazili do vesnice zvané Jitra, která by měla být přejmenována spíše na Tři Chalupy, protože více toho tady není. Naštěstí zde není ani odbočka ani nic dalšího, co by jim mohlo zkazit představu o tom, že jejich směr je ten správný. Tipují, že Blaník je od směru jejich chůze vpravo (později se uká-

že, že je přímo na druhé straně).

22:11 - Opět procházíme Milovanice a pokračujeme dále. Hned za vesnicí je louka s polní cestou. Kikina poznává místo, kde jsme měli přestávku a vysazovali jsme Kamču a Ještěra. Z toho plyne, že i oni se vydali na opačnou stranu, než měli, a to nás těší.

22:12 - Sini a Tom právě odmítli taxi a zadarmo. Ten taxikář je úplně přemlouval, že je odveze. Sice by jim ušetřil přes dvě hodiny chůze, jenže by to bylo nečestné a nesportovní.

22:25 - Honza a Aleš narazili na odbočku do Lipiny u Velíše. Protože díky nalezené mapě věděli přesně, kudy mají jít, odbočili sem, prošli Lipinou a pokračovali lesní cestou do Sedlečka, odkud opět vedla silnice. Pak už jen stačí sledovat zastávky autobusu, které vedou do Louňovic pod Blaníkem.

22:30 - Bětka a Slon přicházejí do celkem velké vesnice Jankov. Cestou potkali několik cedulí cyklotras a jsou přesvědčeni, že zde musí být mapa. Nemýlili se. Moc dlouho se nezdržují a vyrážejí. Další postup je jasný, neboť až do Louňovic pod Blaníkem vede pěkná silnice.

- Kamča a Ještěr jsou ve vesnici Čelivo.

- Sini a Tom jsou opět ve Ctibohi.

- Sysel a Hop došli po silnici do vesnice s názvem Věžničky. Na základě znalostí získaných z mapy pokračují polní cestou.

22:37 - Káťa a Čert navštívili další vesnici s podezřelým názvem - Malovidy. Opět se jedná pouze o shodu jmen.

22:40 - Procházíme vesnici Čelivo. Je tu odbočka, ale pro nás nezajímavá. Začíná mě vytáčet zdejší šetření směrovkami. Ještě jsme neviděli ani jednu, která by ukazovala ve směru, kam jdeme.

22:45 - Monča a Sláva našli v lese červenou značku a domnívají se, že to je ten les, kterým se musí vydat, aby došli přímo na Velký Blaník. Bohužel to nebyl on, a tak se vrátili na silnici a šli do vesnice, o které si mysleli, že jsou to Louňovice.

- Sini a Tom míjejí místo svého výsadku.

Po chvíli mají na dohled Vlašim. Vidí ji pěkně z vršku.

22:48 - Bětka a Slon procházejí vsí Habrovka. Mimo jména tady není vůbec nic zajímavého.

22:50 - Kamča a Ještěr jsou v Nesperech.

22:55 - Sysel a Hop došli po cestě přes les a pole do Bedřichovic.

22:57 - Jsme v Nesperech, pokračujeme stále po hlavní silnici, která vede kdoví kam. Stále se orientujeme jen podle autobusových jíz-

- ních řádů.
- 23:00 - Bětka a Slon jsou v Ratměřicích. Modrá turistická značka vede sice do Louňovic, ale oni se raději drží silnice. To je v noci jistota, a hlavně na mapě to vypadalo po značce delší.
- Kamča a Ještěř jsou ve Veliši.
- 23:03 - Monča a Sláva dorazili do obce Kondrac a zde pochopili, že musí pokračovat v cestě po silnici.
- 23:06 - Sini a Tom vstupují do Vlašimi a poznávají něco z místního nočního života.
- 23:11 - Káťa a Čert dorazili do Vracovic. Zde nacházejí velkou turistickou mapu, na které je zakreslena červená turistická značka na Bláník. Směr je jasný.
- 23:15 - Dorazili jsme do Veliše. Na autobusové zastávce jízdní řády pro jistotu chybí. Konečně je tu větší křižovatka se směrůvkami. Jenže co si máme vybrat? Doleva Vlašim, doprava Votice. To už je opravdu vrchol. Louňovice jsou od nás asi tak 5 km, jenže my netušíme, kterým směrem. Autobusy do Vlašimi jezdí jak přes Louňovice, tak i jinudy. Nakonec jsem usoudil, že Votice jsou příliš stranou, a jdeme tedy na Vlašim. Ale přesvědčený o tom vůbec nejsem.
- 23:20 - Monča a Sláva našli rozcestník, ze kterého se dozvěděli, že Velký Bláník je 4 km po červené. Vydávají se tedy po značce. Teď to začalo být víc do kopce, často ztrácí červenou značku, ale rychle ji zase objevili.
- 23:26 - Honza a Aleš dosáhli důležitého bodu této mise - mají dopravní značku začátku obce Louňovice pod Bláníkem. Po chvíli zahlédli červenou turistickou značku, a protože vědí, že o ní byla řeč v průvodním dopise, vydávají se po ní. Červená je dovedla na zdejší náměstíčko s turistickým ukazatelem a zde usoudili, že je na čase si pořádně přečíst, kam že to mají dojít. Po krátkém zdržení nad dopisem vyrazí po červené na vrchol Velkého Bláníku. Turisté píšou, že to je cca dva a půl kilometru cesty. Bohužel je jasné, že z kopce to nebude.
- 23:30 - Bětka a Slon jsou ve Zvěstově. Cedule hlásá, že pryč je tu někde zámek. Oni to ovšem s vidinou blízkého cíle pálí stále rovně dál.
- 23:39 - Sini a Tom opouštějí Vlašim.
- 23:40 - Sysel a Hop došli po ukrutně nudné rovné silnici do Veliše. Před chvílí uskakovali před autem, z kterého na ně nějací výtržníci hulákali něco o buzerantech. Za vesnicí se vydávají po červené do Louňovic pod Bláníkem.
- 23:50 - Neblahá předtucha se potvrzuje. Jsme

u odbočky do Ostrova. Podle jízdního řádu, který jsme tu našli, do této vesnice autobusy zajíždějí a zase se vrací zpět. Z toho plyne, že silnice do Ostrova je slepá. A linka, která tu jezdí, nejde přes Louňovice. Jdeme tedy špatně a musíme se vrátit. Dneska se opravdu nedaří.

23:53 - Bětka a Slon jsou v Libouni. Další vesnicí už mají být Louňovice pod Bláníkem, což je více než příjemné. Radost mají hlavně z pocitu, že zatím nemuseli udělat ani krok navíc. A hlavně vesnice a různé ukazatele byly zatím dost blízko od sebe.

Bětka během stoupání protestuje, že by mohli dát také zastávku a třeba něco snít nebo aspoň vypít. Každý, kdo někdy viděl závoďy formule 1, jistě ví, že taktizování se zastávkami v boxech je jedna z nejdůležitějších věcí. Dohadují se, že až dojdou na ten obzor, co je v dálce ve tmě, tak tam bude přestávka na pití.

23:56 - Káťa a Čert jsou v Kondraci na návsi. Hospoda hučí, ale oni se stále drží červené značky.

0:00 - Kamča a Ještěř jsou v Louňovicích pod Bláníkem. Nacházejí turistickou značku a vydávají se zase do kopce. Teď už to lepší nebude.

0:01 - Honza a Aleš dorazili k rozhledně. Cesta nahoru nebyla vůbec snadná. V půlce se jim ztratila červená značka a oni se brodili houštím a lezli po kamenech na vrchol k rozhledně. Kousek pod vrcholem je zastihla mlha, která vše jen komplikovala. Nahoře našli mimo jiné ceduli, na které bylo napsáno:

*Vyšší zatížení
není dovoleno
jak 15 osob*

Informaci opsali a cestou necestou vyrazili zpět dolů z kopce.

0:10 - Monča a Sláva přes strmý, šílený, hrozný, kamenný kopec až na vrchol (posledních půl kilometru bylo nejhorších). Zde opsali ceduli a šli dolů. Skoro celou cestu neviděli červenou značku, až pak ke konci se dostali na značenou cestu.

- Káťa a Čert odbočují ze silnice do lesa po červené značce. Teprve teď začíná ta správná pařba. Pod nohy se jim plete jeden kořen za druhým. Káťa má problémy s udržení rovnováhy. Zatím se zdá, že žádný kořen nebyl příliš bludný.

- Jsme zpátky ve Veliši a pokračujeme dále. Nacházíme turistickou směrůvku s čer-

venou značkou na Velký Blaník. Protože jsme za celou cestu po silnici neviděli ani jednu směrovku do Louňovic, rozhodujeme se, že půjdeme po značce. Vyrážíme tedy do polí.

0:12 - Bětka a Slon sice ještě nejsou na kopci, ale z hlavní, po které jdou, odbočují silnice, a ta jejich už půjde z kopce. Takže lehce zpomalí, aby se dalo pít. Bětka se dopuje čajem s mlékem a Slon pro jistotu čajem bez mléka. Aby pochopil, že to Bětka opravdu myslela vážně, že je důležité zastavovat a pít častěji, navrhuje, že dál oba poběží. Kdo zná Slona, ví, že by musel být na smrtelném loži, aby odmítl takový návrh a to ještě od holky. Tak tedy běží. Vydrželo jim to 4 minuty.

- Kamča a Ještěr vidí vlevo oheň u cílového ležení. Odbočují na lesní cestu a nepovšimnutí (bez světla) stoupají vzhůru. Je to ale daleko předaleko. Ještěr už svítí a kopec je nekonečný. Potkávají Aleše s Honzou. To ještě netuší, že jsou sotva ve čtvrtině cesty k vrcholu. Teď jdou dokonce z kopce. To je špatný. Kamča tvrdí, že tu byla, ale neví, kde jsou a ani kam jdou. Konečně šípka k vrcholu. Ale cesta jde nějak okolo, tak to berou zkratkou lesem. Mlha houstne.

- Jdeme po červené značce (snad) mezi poli, když tu najednou se před námi objevují dvě postavy sedící pod stromy. Moc příjemné zjištění to není. Doufáme, že to bude někdo od nás. A taky že ano, Sysel a Hop si v polích dávají svačinu. Když po jídle chtěli vyrazit, vynořili jsme se nečekaně ze tmy my dva. V cestě pokračují chvíli za námi.

0:17 - Honza a Aleš dorazili jako první do cíle.

0:20 - Bětka a Slon jsou v Louňovicích pod Blaníkem. Místní hospoda zatím vůbec nevyžaduje, že by zavírala. Kousek před ní je rozcestník. Červená značka jednoznačně směřuje k vrcholu. Vyrážíjí tedy po ní. Cíl je na dosah, radost převeliká.

0:22 - Monča a Sláva jsou v cíli, kde na ně čeká oheň, Marian, Honza a Aleš.

0:30 - Sini a Tom kráčí lesem po silnici do kopce. Nacházejí autobusovou zastávku, která spadá pod Kondrac. Kde se vzala, tu se vzala červená značka. Říkají si, jestli to není ta na Blaník. Na lesní cestě zjišťují, že ještě ne, zato nacházejí osobní auto se silně zamlženými okny a dvěma nahými postavami opačného pohlaví uvnitř. Tom to prý viděl a někdy nám to bude vyprávět.

0:40 - Zdoláváme vrchol kopce zvaný Hřívá a sestupujeme k silnici.

0:47 - Bětka a Slon s malým zaváháním dorá-

zejí na vrchol. Rychle fotí ceduli s odpovědí jako důkaz, že zde byli a pádí zpět na úpatí Velkého Blaníku, kde již předtím viděli Kosův vůz a oheň opodál.

- Kamča a Ještěr jsou konečně nahoře. Opisují ceduli. Ještěr zjišťuje, že zde mají párečky! Ale také zavřeno. Mlha je jak mlíko, je vidět sotva na metr (s baterkou). Jak sestupují, pomalu se to zlepšuje. Cesta dolů je ale ještě horší než nahoru.

0:56 - Lesem to nepůjde. Sini a Tom se vrací se k silnici.

1:08 - Bětka a Slon jsou v cíli.

- Káťa a Čert dospěli k vyvrcholení slibovanému Marianem. Jsou tedy na Blaník a teď už je čeká jen sestup do ležení.

- Jsme konečně v Louňovicích pod Blaníkem. Kikína si vybírá oddechový čas. Má toho dost. Já taky, a to ještě nevíme, co nás čeká.

1:12 - Kamča a Ještěr jsou v cíli.

1:17 - Sini a Tom jsou v Kondraci.

1:20 - Sysel a Hop přišli do Louňovic pod Blaníkem a dále po červené pokračují na Velký Blaník.

1:30 - Sini je Bůh. Našla přesnou mapu. Podle ní to je asi 4 km na vrchol Blaníku.

1:35 - Jsme na parkovišti a odbočujeme do lesa na cestu podle instrukcí Kikiny. Potkáváme Kátu a Čerta, kteří před námi prchají do houštin.

1:40 - Káťa a Čert jsou v cíli.

1:45 - Sysel a Hop procházejí kolem budoucího ležení a potkávají telefonujícího Slávu. Škrábou se dál do kopce, samozřejmě ne po značce, ta se jim hned ztrácí.

1:47 - Sini a Tom podle značení ušli 1 km a odbočují na červenou značku do terénu.

- Kikína vzpomíná, že tady někde se cesta rozdvjovala. Méně zdatní mohli pokračovat rovně po delší cestě, ty zdatnější vedla cesta přímo do kopce. Svítíme do lesa, ale nikde nic nevidíme. Vydáváme se tedy do kopce jakýmsi průsekem. Ranní průzkum pak ukázal, že se Kikína spletla o pouhých 5 metrů, ovšem směr jsme zvolili špatný. Došli jsme do jakéhosi sedla a průsek pokračuje kamsi z kopce. Obracíme se směrem přímo k vrcholu a klopytáme po kamenném poli do prudkého kopce. Najednou uprostřed lesa nacházíme červenou značku, ale cesta je za tmy nerozeznatelná.

2:05 - Obklopila nás mlha. Už jsme téměř na vrcholu, Z mlhy se vynořily jakési zbytky zdi, nebo je to skála? Náhle se ocitám na skále nad propadlinou. Kikína mě varuje. Obchází-

BLANIČTÍ RYTÍŘI

me skálu a konečně se dostáváme na vrchol k vyhlídkové věži. Takhle si tedy vyvrcholení nepředstavuju. Zpocený jsem sice dost, ale jinak...

2:10 - Před Syslem a Hopem se objevuje očekávaná rozhledna. Opisují ceduli a hurá dolů. Opět to není po značce, takže chaoticky někudy, kudy je instinkt vede.

2:30 - Už zase bloudíme, cesta není vůbec značená. Sešli jsme na nějakou zezku, která po nějaké době vede najednou zase do kopce. Už jsem úplně dezorientovaný. Vracíme se zpět na širokou cestu. Ta se mi sice také moc nezdá, protože vede do kopce ještě víc, ale Kikina tentokrát rezolutně prohlašuje, že tahle cesta je správná, že si ji pamatuje. Opět

potkáváme Sysla a Hopa. I oni tápají.

2:48 - Sini a Tom vyšplhali na vrchol Blaníku.

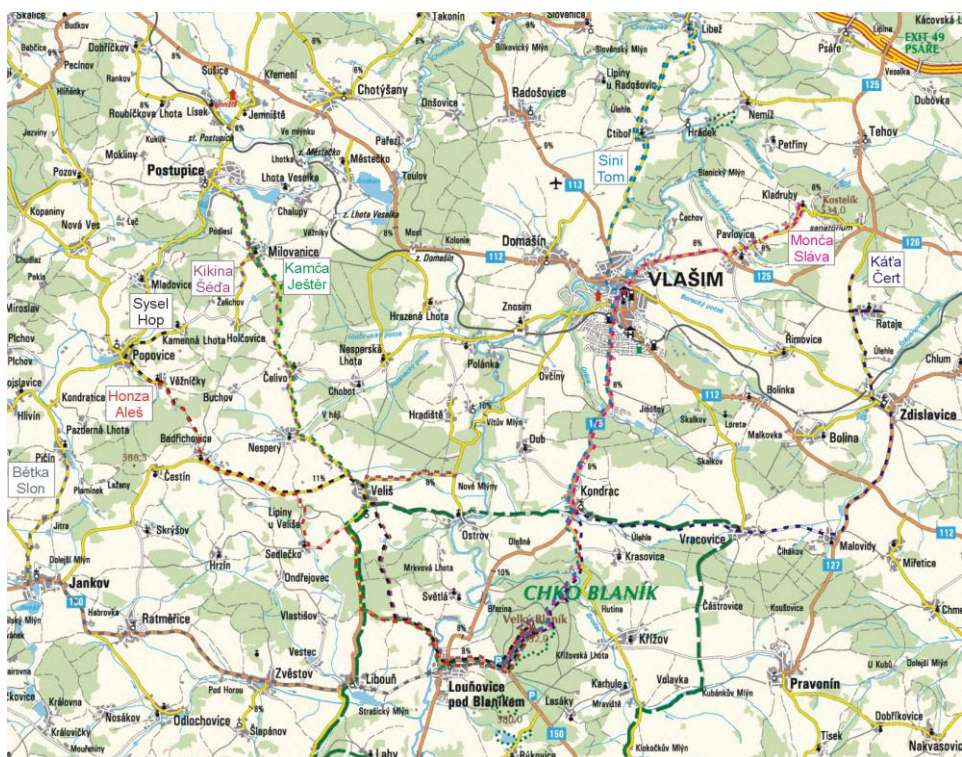
Sini je vyřízená. Následuje hledání značek v pekelné mlze směrem dolů k místu noclehu.

2:49 - Sysel a Hop dorazili do cíle.

2:50 - I my jsme v cíli.

3:20 - Jako poslední dorazili do cíle Sini a Tom.

Ráno se opět vydáváme na vrchol Blaníku. Zastavujeme se u Veřejové skály, kudy prý vyjíždějí Blaničtí rytíři. Je zavřená, ale někteří z nás mají pocit, že dnes v noci si s nimi občas někdo dost zalaškoval. Pak jsme navštívili rozhlednu a dali si teplé pácky v místním bufetu. Jubilejní ročník tak byl příjemně zakončen.

Výsledky 20. ročníku 2005		čas	délka trasy	body
1.	Honza - Aleš	2:32	16 km	10
2.	Bětka - Slon	3:18	18 km	9
3.	Monča - Sláva	3:37	18 km	8
4.	Kamča - Ještěr	3:47	19 km	7
5.	Káťa - Čert	5:08	22 km	6
6.	Sysel - Hop	5:09	19 km	5
7.	Kikina - Séd'a	5:20	23 km	4
8.	Sini - Tom	6:30	27 km	3

Historická tabulka

1. (1.)	Séd'a	139	48. (46.)	Káče	12	95. (94.)	Blonďa	6
2. (2.)	Slon	96	49. (48.)	Želva	11		Kadajča	6
3. (3.)	Tom	87		Špek	11	97. (96.)	Bublina	5
4. (4.)	Čert	75	51. (50.)	Jana G.	11		Lenka (Stopaři)	5
5. (5.)	Káťa	72	52. (51.)	Návro	10		Záškrť	5
6. (8.)	Ještěr	62		Kocour	10	100. (99.)	Hany	5
7. (6.)	Šárka B.	58		Pavel	10	101. (100.)	Žába	4
8. (7.)	Lucie J.	58		Dana	10		Jitka	4
9. (9.)	Šárka V.	52		Ina K.	10		Samec	4
10. (10.)	Buggy	49		Adéla	10		Lenka P.	4
11. (11.)	Jaruška	47	58. (57.)	Pipi	10		Jeník	4
12. (15.)	Sláva	45		Anča	10	(-)	Kikina	4
13. (17.)	Aleš	43	60. (59.)	Amík	10	107. (105.)	Alena P.	4
14. (12.)	Ještěrka	41	61. (60.)	Jarda K.	9	108. (106.)	Lenka Š.	3
15. (13.)	Mejla	40		Kuba U.	9		Honza (Barbucha)	3
16. (23.)	Honza H.	39		Hardy	9		Vejd'a	3
17. (14.)	Janinka	39		Pedro	9		Eva B.	3
18. (16.)	Dáša	36		Navys	9		Píďa	3
19. (19.)	Sysel	36		Soptík	9	113. (111.)	Haky	3
20. (25.)	Kamča	35		Hanka D.	9		Hykšák	3
21. (18.)	Bobr	31	68. (68.)	Haňára	9	115. (113.)	Věra	3
22. (20.)	Starosta	30	69. (69.)	Kopyto	8		Ufon	3
23. (21.)	Vojín	30		Jirka	8		Barys	3
24. (22.)	Dan	29		Lukáš	8	118. (116.)	Lucka D.	3
25. (24.)	Martina F.	29		Prcek	8		Petr	3
26. (26.)	Čmelák	28		Kokos	8	120. (118.)	Mirka	3
27. (27.)	Kůzle	27	(-)	Monča	8	121. (119.)	Martina	3
28. (28.)	Dodo	26	75. (74.)	Mary	8		Jarda	3
29. (29.)	Helča	25	76. (75.)	Čombe	8	123. (121.)	Dušan	3
30. (30.)	Kosa	24	77. (76.)	Cvrček (Ž. Kvítek)	7	124. (122.)	Myška	3
31. (31.)	Blondák	22		Gogo	7		Máček	3
32. (32.)	Kuba D.	21		Radek	7	126. (124.)	Cvrček (Stopaři)	3
33. (33.)	Lenka Št.	20		Dibi	7	127. (125.)	Krteček	3
34. (34.)	Zbyněk	18		Martina K.	7		Marian	3
35. (60.)	Bětka	18		Fanas	7	129. (127.)	Jerry	3
36. (35.)	Pitras	18		Honza K.	7		Robert	3
37. (36.)	Zuzka H.	18		Smahňák	7	131. (129.)	Terezka	3
38. (37.)	Miša	17		Holcmoš	7	132. (130.)	Koza	2
39. (38.)	Herouš	17		Lasse	7		Andrea	2
40. (47.)	Hop	17		Miniry	7	134. (132.)	Luboš	1
41. (39.)	Mech	16		Sáťa	7		Ivana	1
42. (44.)	Sini	15	89. (88.)	Baterka	7		Skyslo	1
43. (40.)	Ala V.	14	90. (89.)	Komár	7		Kuře	1
44. (41.)	Kesťa	14	91. (90.)	Martina (Stopaři)	6		Vilík	1
45. (42.)	Číslo	13		Zuzana Č.	6		David	1
46. (43.)	Štěně	13		Cvrček (P. K.)	6		Jana	1
47. (45.)	Koko	12	94. (93.)	Pizi	6			

Pozn.: Při rovnosti bodů rozhoduje nejvyšší dosažené umístění.

Červeně jsou označeni letošní účastníci. V závorce je uvedeno umístění po loňském ročníku.

PODZIMNÍ VÝPRAVA DO SKAL

Bývalá pískovna v Adršpachu, dnes malebné jezero uprostřed skal

Již se stalo tradicí, že o volných dnech koncem října vyráží Průzkumníci na vícedenní turistickou výpravu. Nejinak tomu bylo i ve dnech 27. - 30. října 2005. Hlavním cílem bylo opět po letech navštívit adršpašské skalní město. Průzkumníkům se podařilo zajistit nocleh v klubovně skautů v Polici nad Metují. Organizace se ujala Kačka.

Na cestu se vydali brzy ráno ve čtvrtek před sedmou hodinou vlakem do Velkého Oseku. Shodou okolností stejným vlakem jede Sysel do práce. Určitě by raději jela s Průzkumníky. Ti ve Velkém Oseku nasedají do rychlíku, který je veze do Východních Čech. Kraj se halí do mlhy, ale předpověď počasí na následující dny je optimistická. Následují ještě dva přestupy, pak tříkilometrový pěší pochod a Průzkumníky vítá město Police nad Metují, na které čas od času proniknou nesměle sluneční paprsky, ale mlha se nechce vzdát.

Klubovna skautů právě prochází rekonstrukcí,

probíhá zateplení fasády. Řemeslníci jsou ještě v práci, a tak si zde Průzkumníci jenom složili batohy, vzali si s sebou něco k jídlu a vyrazili na první túru na stolovou horu Ostaš, která je nedaleko odtud. Označení stolová hora znamená, že hora má téměř kolmé stěny, tvořené v tomto případě pískovcovými skálami, a naopak vrcholová část je poměrně rozlehlá a plochá. Zdály tedy tvar takovýchto hor připomíná stůl.

Kluci mají zatím velké roupy. Neúnavně si hrají na vojáky. Že by se vracela léta minulá? Malý rozdíl tu přece jen je. Dříve se u toho pokřikovalo rusky, dnes je hlavním jazykem angličtina. A tak za neustálého pokřiku „Follow me!“ zdolali výstup na úpatí stolové hory Ostaš. Tady našli další lákadlo, houpačky a kolotoč. Kdo by odolal? Tedy aspoň z dětí.

Teď ale konec radovánek a vzhůru do skal. Nejdříve navštívili Sluj českých bratří. Jedná se o úzkou puklinu ve skalách, jejíž zvláštností je zaklíněný velký balvan, který visí přímo nad vaší

hlavou. Navíc je na jeho spodní části zřetelný šklebící se obličej s velkým nosem.

Další cesta vede po okraji skalních útesů po stezce místy velmi úzké, někde je to dokonce prolézačka otvorem mezi skálami. Na konci této cesty, která dál nevede, je skalní masiv plný úzkých chodeb zvaný Kočičí hrad. Kočky tu sice nebyly, ale Průzkumníci si vystačili sami. Nahrnuli se do hradu, prošli úzkými chodbami, vyšplhali na skalní římsy a pak zase slezli dolů.

„Vejdý, pojď tudy, to zvládneš. Když to slezla moje máma,“ volá Bakara na Vejdý.

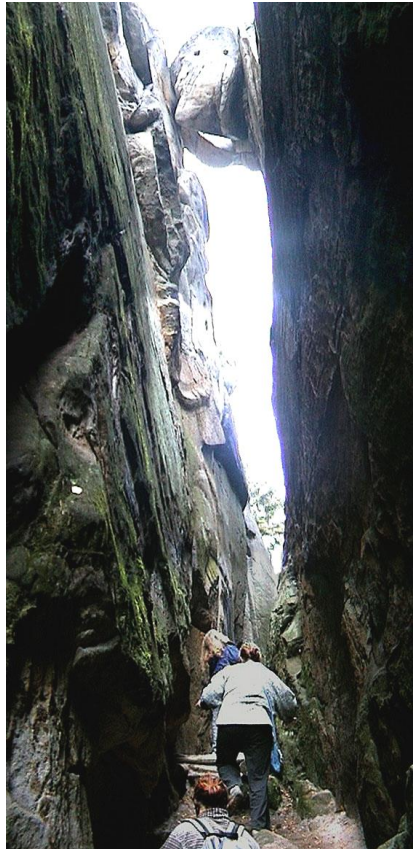
„No Baruno!“ nevěří Káťa svým uším.

To je dneska drzá mládež. To za našich mladých let...

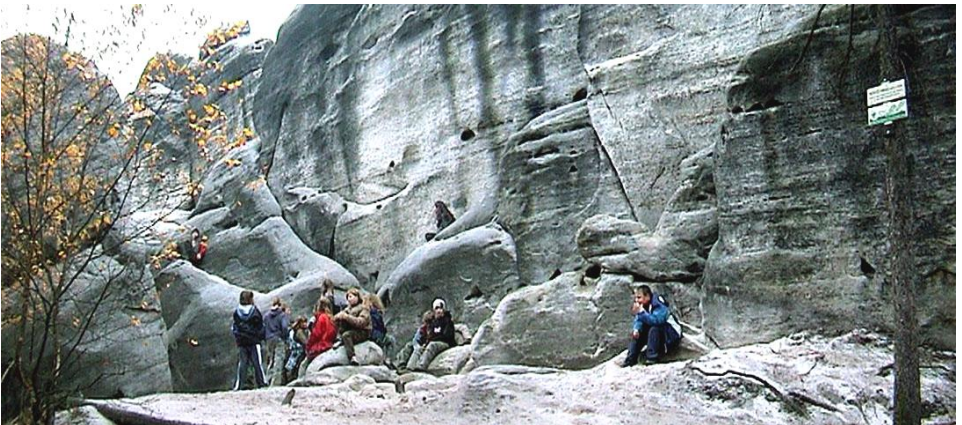
Průzkumníci se nasvačili, zahráli si několik vypečených her a vydali se zpět. V čele jde Gagarin, který to tady zná, jeho babička má ne-daleko odtud chalupu. Je však příliš rychlý, takže místo pochvaly za správné vedení dostává vynadáno, že se mohli ztratit.

Průzkumníci teď pokračují na druhou zdejší atrakci - skalní bludiště. Cesta je tudy vedena opravdu rafinovaně. Proplétá se mezi skalami tak důkladně, že některým místem projdete třeba i čtyřikrát a stále jdete správně po značce. Na konci bludiště dalo docela práci opět všechny sehnat dohromady. To už začíná sluníčko vítězit nad mlhou a na vyhlídkách se otevírá impozantní pohled na hřeben Broumovských stěn.

Cestou zpět se ještě zastavili u pramene zvaného Samaritánka s obrazem vytesaným do skály. Mlha se definitivně rozplynula a nastal krásný slunečný podzimní večer. Průzkumníci dorazili do skautské klubovny a začali se zabydlovat. Klubovna byla celkem dobře připravená

Sluj českých bratří

Kočičí hrad

Jedna z vyhlídek na Ostaši

na případné nocležníky. Kuchyňka vybavená elektrickým sporákem a dřezem s malým bojlerem plně dostačovala pro uvaření večeře. Z půdy se snesly desky a velká molitanová lehátka, ze kterých se pak na zemi udělalo velké ležení. Jedinou vadou na kráse bylo to, že se nepodařilo nastartovat plynové topení, takže byla cítelná zima. Ale pořád lépe než spát pod širákem.

Výprava ještě nebyla kompletní. Z Kolína v podvečer vyrazila skupina čtyř opozdilců, kterým školní a jiné povinnosti zabránily v tom, aby jeli už ráno s ostatními. Míša, Aleš, Tom a Slon si cestu opravdu užili. Při cestě z Pardubic do Hradce Králové v téměř prázdném patrovém vlaku nepostřehli, že už dorazili do cílové stanice, a když konečně chtěli vystoupit, zjistili, že vlak je zamčený. Teď nastalo to správné dobrodružství. Kluci se vydali po vlaku vypátrat, kde nechal tesař díru. Míša, když na chvíli osaměla, s překvapením zjistila, že není daleko hysterickému stavu.

Nejdříve to vypadalo, že budou muset vylézt škvírou mezi vozy skrz tzv. harmoniku. Nakonec se jim povedlo otevřít jedny dveře směrem do kolejí, které zřejmě nechal odemčené strojvedoucí, a uniknout tudy. Plánovaný přípoj už jim samozřejmě ujel, takže museli počkat na další vlak. Do Police dorazili až před půlnocí.

Druhý den se vydali na největší túru, na hřeben Broumovských stěn. Obloha byla už od rána vymetená, po mlze ani památky. A tak to vypadalo až do neděle. Prostě podzimní nádhera. Nad Hlavňovem našli pozoruhodné místo. Stál zde veliký patrový srub a u něho totemový háj. A nebyly to totemy ledajaké. Byly velmi pěkně vyřezané a ten hlavní byl extrémně vysoký, odhadem okolo osmi metrů. Však také byl zalitý do betonu.

Po této zajímavé inspiraci pokračovali dále do Kovářovy rokle, kde začíná skalní město.

Srub s vysokými totemy

Totemový háj u ohniště

V jedné skalní puklině si udělali přestávku na svačinu. Menší děti objevily prolézačku, malý otvor mezi balvany, kterým se dalo jednu menší skalku podlézt. Pak si na prolézačce testuje svoji linii Míša. Dopadlo to úspěšně. Prolézací mánií zakončil Tom, který když se jen tak tak protáhl, vyhlásil soutěž:

„A teď kdo to proleze bez dotyku skály.“

Pokračovali dále a postupně Kovářovou roklí stoupali až na hřeben Broumovských stěn. Všude kolem skály leckdy bizarních tvarů, barevné stromy, k tomu modrá obloha a sluníčko, prostě nádhera až kýč.

Došli až na místo zvané Hvězda s kaplí a vyhlídkovým ochozem. Hned vedle je samozřejmě turistická chata. Zde byla přestávka na oběd. Slon dělá nábor na turistickou skupinu, která by dosáhla polských hranic. Argumentuje jednak tradicí, která byla zahájena loni v Krkonoších, a když to nepomáhá, tak láká děti na pizzu v pizzerii, která tam prý určitě je. Kdo by odolal, když má před sebou rohlík se salámem.

Průzkumníci teď pokračují po hřebeni směrem na východ. Cesta je poměrně náročná, časté střídání prudkého klesání a stoupání vysiluje a už je jasné, že celý hřeben nezvládnou projít. Aspoň ne všichni. A tak se rozdělili na dvě skupiny. První vedená Slonem vyráží s jasným cílem, dosáhnout polských hranic. Druhá, kterou vede Kačka a tvoří ji především mladší Průzkumníci, pomalu zamíří zpět do Police.

Slon nasadil tempo a první skupina vyrazila. Zastavili se na chvíli až u ohrady s dobytkem. Slon hází po jednom mladém býčkově trávu a stěžuje si:

„Já mu to házím až na hlavu a on si toho nevíšmá.“

Po chvíli ale už byl spokojený:

„Hele, teď to dall!“

Ostatní zkoumají, jestli je v ohradníku elektřina. Byla.

Pokračují dále Zaječí roklí do prudkého kopce a pak z kopce a zase do kopce, až se zmožení zastavili u odbočky na poslední vyhlídku. To už je jasné, že nelze stihnout všechno. Nastává válečná porada. Sédá má obavy, že přijde příliš brzy tma a budou mít problémy s orientací. Slon přiznává, že na polských hranicích žádná pizzeria není, ale že je to otázka prestiže. Je rozhodnuto, že vyhlídka se vynechá, protože už jich dnes viděli dost a jsou pořád stejné. Půjdou tedy dál a uvidí se podle času. Cesta teď z kopce a po rovině ubíhala rychle, a tak se 2 km od hranic většinou hlasováním rozhodlo o dobytí Polska.

Tom leze z díry

Na koho je to tam tak pěkně narařčené?

Vyhlídka do Kovářovy rokle

Dobytí Polska

Za půl hodiny tam byli. Tom se postavil ke kamennému kříži a předvádí, že je chvíli v Polsku, chvíli v Česku, dokud není jasně upozorněn, že hranice jsou o pár set metrů dál. Stála tam dřevěná celnice, která byla zavřená, a zábrany proti pašeráckým autům. Následovalo společné fotografování u hraniční cedule a u hraničního patníku.

Do Police se vrátili za tmy. Většina cesty však probíhala po asfaltových cestách a silnicích, takže s orientací nebyl problém. Trochu vzrušení přinesl jeden úsek cesty, který absolvovali uprostřed stáda krav jdoucích z pastvy domů. Ve skautské klubovně je čekalo příjemné překvapení. Plynová kamna už topila, takže zimou nikdo netrpěl.

Na sobotu bylo naplánováno vyvrcholení celé akce - průchod Adršpašských a Teplických skal. Průzkumníci vyrazili do Žďáru nad Metují na vlak, který je odvezl do Teplíc nad Metují. Zde chtěli přestoupit do vlaku do Adršpachu, jenže ouha. K odjezdu byl připraven jen samotný motoráček a zájemců o svezení bylo tolik. Na dotaz, proč nepřidají ještě jeden vůz, průvodčí omluvně odpovídá:

„Když my bychom ho v těch kopcích neuvezli, my tam sotva jedeme sami.“

Nicméně průvodčí se projevil jako odvážný muž, když pustil deset Průzkumníků na zadní stanoviště motoráčku.

„Ale běda, jak něco zmáčknete,“ varoval, „taky byste mohli zastavit vlak.“

A to samozřejmě nikdo nechtěl. Motoráček se dal do pohybu a po dvou zastávkách dorazil do Adršpachu. Průzkumníci zde už byli dvakrát v letech 1994 a 1996. Jak Šéda konstatoval, první výprava se konala koncem září, druhá začátkem června, teď je konec října, ale lidí je tu bezkonkurenčně nejvíc. A polovina jsou Němci.

Slon dělá velký dojem na paní pokladní a vy-

Průzkumníci na vyhlídce Supí koš

Sloní náměstí

jednává slevu. Průzkumníci vstupují do skal a nejdříve se vydávají na okruh kolem jezera. Ten zde posledně ještě nebyl, turisté k jezeru chodili načerno, a dokonce se zde i koupali, pokud je nechytíl a nepokutoval některý ochránce přírody (prý se tu pohybovali dva). Teď se tu koupou jenom kachny, ale ta panoramata... Ještě větší kýč než včera.

Pak se vydali do skal. Jak se dalo čekat, Slona nadchlo Sloní náměstí, což je místo uprostřed vysokých skal, které vypadají jako stádo slonů. A jde se dál. Kačka vzadu nadává, že Slon vpředu hrozně žene a výprava se trhá. Ještě před vodopády si udělali malou odbočku, protože Kačka se chtěla podívat na Milence. Jak velké písmeno napovídá, jednalo se o dvě k sobě se tulící skály. Aleš rází teorii, že ženská je ta silnější skála, děvčata samozřejmě tvrdí pravý opak.

Pak se vrátili zpět a vydali se do jeskyně k Velkému vodopádu. Šéďa učí Průzkumníky známé zaklínadlo a v duchu se modlí, aby byl Krakonoš doma. Sotva se ozvalo sborové: „Kra-konoši, dej nám vodu!“, shora se do jeskyně začala valit voda. Krakonoš byl dobře naložen.

Jak se ukázalo nahoře u jezírka, Krakonoš si polepšil. Místo můstku se stavidlem stojí dřevěná bouda, kde se schovávají převozníci a odkud

se stavidlo, nyní také schované, ovládá. Na vodě je připravená velká pramice a na ní starý známý převozník s kamennou tvářích Chárona, převozníka duší zemřelých. Jeho humor je však na rozdíl od jezera velice suchý.

„Toto jezírko nám v zimě nezamrzá,“ oznamuje, „protože ho na podzim vypouštíme.“

Na jezeře jsou známé atrakce jako utopenec, vodnická rodina a trosky Titaniku. Novinkou je předvedení, jak ztroskotal Titanic.

„Asi takhle,“ prohlásil převozník a najel s pramicí do skály.

Když se pozovili, přešli několik skalních hřebců do Vlčí rokle, kde byla pauza na oběd. Pak pokračovali roklí až došli na okraj Teplických skal k místu zvanému Ozvěna. Čelo výpravy opět letí jako o život, ovšem tentokrát není v čele Slon, ale Káťa.

„To mě teda překvapuje,“ kroutí hlavou Kačka. „Vypadá to, že jsem to já, kdo to tady zdržuje.“

Na Ozvěně si opět dávají přestávku. Chris a další zkoušejí, jestli má toto místo správný název. Ještě v roce 1994 zde ozvěna opravdu fungovala, ale v roce 1996 už ne a teď to není o nic lepší. Problém je asi v tom, že skály na protější straně jsou zarostlé, a tudíž neodrážejí zvuk. Asi by se to tady mělo přejmenovat.

Následuje výstup po 312 schodech na skalní hrádek Střmen, ze kterého dnes zůstala jen vy-

Plavba po lesním jezírku

hlídka. Výstup je náročný (je zde o několik schodů více než na petřínské rozhledně), ale rozhled stojí za to.

Průzkumníci postupují dále do hloubi teplického skalního města. U cesty jsou rozmístěny cedule, že vstup je povolen jen s platnou vstupenkou. Vedoucí se dohadují, jestli to dodržují i turisté, kteří přicházejí odjinud, než z Adršpachu nebo z Teplic. Míša nelenila, odchytila jednu dvojici, která právě přišla po boční cestě, a zjišťuje, jestli mají koupené vstupenky. Dvojice se všelijak vykrucuje, je jasné, že neplatili.

Na cestě Teplickými skalami je odbočka do jeskyně. To se musí prozkoumat. Kačka a Káťa opět lamentují, že někteří moc ženou a že není čas si všechno v klidu prohlédnout. Šéďa vchází do jeskyně a zjišťuje, že je tady taková tma, že nevidí na krok. Technika je mocná, Šéďa nečeká, až si oči na tmou zvyknou, a zapíná kameru do režimu infračerveného světla. Rázem v hledáčku vidí, jako kdyby si do jeskyně svítil světlometem. A také vidí, že jeskyně není prázdná, a získává tak výhodu, kterou v příštím okamžiku obě Katky nemají, když na ně Slon a další ze tmy vybafnou. Vyděsily se pořádně. Nervy si uklidňují o něco dále pohledem na horolezce zdolávající kolmé pískovcové stěny.

Průzkumníci obešli okruh skalním městem a sestoupili do údolí Metuje na okraj Teplic. Času bylo dost, a tak se zde zastavili na občerstvení. Pizzerie tu sice nebyla, ale po náročném dni plném zážitků i párek přijde k chuti. Pak odjeli vlakem do Police.

V neděli byla v plánu už jen cesta do Kolína. To ještě nikdo netušil, že nebude jednoduchá. Průzkumníci uklidili klubovnu a odpoledne se vydali na vlak. Program IDOS nabídl jako nejrychlejší spojení trasu přes Choceň. Důvod je jasný. Choceň leží na hlavní trati Praha - Česká Třebová, která byla rekonstruována na rychlost až 160 km/h, a tak zde vlaky mají krátké jízdní doby. Až do Chocně všechno klapalo podle plánu, respektive podle jízdního řádu. Zde to ale začíná skřípat. Rychlík do Prahy má zpoždění, které z původních 10 minut roste až na 30 minut. Když konečně rychlík přijel, byl tak narvaný, že nebyla šance se do něj dostat. Tedy jednotlivě by to určitě zvládl, ale 27 lidí ne. Průvodčí vlaku hlásí kamsi vysílačkou:

„Je to hrozný, vlak je tak narvaný, že lidi padají z oken.“

Pár šťastlivců bere vlakvedoucí do zavazadlového prostoru služebního vozu. Být to v Indii, zbývá už jen střecha, jenže to by se nesmělo jezdit na elektřinu. Průvodčí omluvně krčí rameny:

„Za půl hodiny jede další rychlík.“

Průzkumníci čekají tři čtvrtě hodiny na další rychlík. Přijíždí také plný, ale přece jen hustota lidí není taková, takže se jim daří vmáchnout dovnitř, i když je potřeba pár lidí požádat, aby se v uličce posunuli (někteří reagují až na silnější nátlak). Důležité je, že nakonec jsou všichni ve vlaku a vlak se vydává na cestu. Z toho plyne poučení pro příště - vyhnout se vlakům, kterými Pražáci táhnou domů.

Výhled z vrcholu Střemenu

UZLAŘSKÁ REGATA

V sobotu 3. prosince 2005 se konal již 7. ročník Uzlařské regaty. Zúčastnilo se 54 závodníků ve čtyřech věkových kategoriích. Absolutním vítězem se v tříkolovém závodě nakonec stala Píďa s časem 21,9 s, když nakonec porazila Slona o pouhou jednu desetinu sekundy.

Slon ale nakonec byl s výsledkem spokojen, protože Píďa ještě startovala v jiné kategorii, a tak jej vytoužená placka za vítězství v kategorii neminula.

„Já je totiž sbírám,“ prohlásil.

Letošní ročník se nesl ve znamení velmi vyrovnaných časů a obzvláště zajímavá byla bitva mezi Annie a Áďou v kategorii Lodníci, který nakonec skončil šťastněji pro Áďu.

Akce byla ukončena velmi dramatickým závodem družstev, kde ve dvoukolové bitvě nakonec zvítězilo družstvo Vlčat ve složení Áťa, Bětka, Míša, Kokos, Píďa a Fred s náskokem necelé sekundy před družstvem Stop School složeného ze Štěňat (Bára, Čuník, Elvis, Jana, Koláč, Týna). Třetí místo zbylo na Fun Club Bobbyho Browna (Aleš, Jeník, Honza, Monča, Ještěr, Slon), z nichž někteří nemohli unést, že je porazila taková mládež.

„Porazil mě Kokos a děti,“ kroutil hlavou Slon.

Celkové výsledky

1. Piďa	T. K. Průzkumník	0:21,9	K	32. Niky	T. K. Eridanus	0:38,6	L
2. Slon	T. K. Průzkumník	0:22,0	M	33. Houmr	T. K. Průzkumník	0:39,6	L
3. Komár	T. K. Stopaři	0:22,7	M	34. Legolas	T. K. Průzkumník	0:39,8	P
4. Monča	T. K. Průzkumník	0:24,3	K	35. Koláč	T. K. Průzkumník	0:40,0	L
5. Pískle	T. K. Eridanus	0:24,8	K	36. Ted	T. K. Průzkumník	0:40,2	L
6. Bětka	T. K. Průzkumník	0:25,7	M	37. Niky Trn.	T. K. Průzkumník	0:40,7	P
7. Áďa	T. K. Průzkumník	0:26,4	L	38. Elvis	T. K. Průzkumník	0:42,5	L
8. Sini	T. K. Průzkumník	0:26,8	K	39. Morče	T. K. Průzkumník	0:43,6	P
9. Annie	T. K. Průzkumník	0:26,9	L	40. Punt'a	T. K. Průzkumník	0:44,1	P
10. Ještěr	T. K. Průzkumník	0:28,1	M	41. Janička	T. K. Průzkumník	0:44,1	L
11. Motyka	T. K. Průzkumník	0:28,3	L	42. Kachna	T. K. Průzkumník	0:46,2	P
12. Mejla	T. K. Stopaři	0:28,5	M	43. Stoupa	T. K. Průzkumník	0:46,6	P
13. Kikina	T. K. Průzkumník	0:28,5	K	44. Gagarin	T. K. Průzkumník	0:46,8	L
14. Áťa	T. K. Průzkumník	0:29,4	K	45. Bakara	T. K. Průzkumník	0:47,1	L
15. Jeník	T. K. Průzkumník	0:29,5	M	46. Kosmas	T. K. Průzkumník	0:47,1	L
16. Kačka	T. K. Průzkumník	0:29,7	M	47. Bety Los.	T. K. Průzkumník	0:47,2	L
17. Krtek	T. K. Průzkumník	0:30,4	K	48. Měďa	T. K. Průzkumník	0:47,4	P
18. Vejdy	T. K. Průzkumník	0:30,5	L	49. Lenin	T. K. Průzkumník	0:51,9	M
19. Vápno	T. K. Stopaři	0:31,4	K	50. Michačka	T. K. Průzkumník	0:58,6	P
20. Honza	T. K. Průzkumník	0:32,4	M	51. Natálka	T. K. Průzkumník	1:02,3	P
21. Tom	T. K. Průzkumník	0:33,2	M	52. Kája	T. K. Průzkumník	1:15,9	P
22. Kokos	T. K. Průzkumník	0:33,2	M	53. Hruška	T. K. Průzkumník	1:21,6	L
23. Fred	T. K. Průzkumník	0:33,2	K	54. Veveruška	T. K. Průzkumník	1:40,5	P
24. Miša	T. K. Průzkumník	0:33,5	M	Majda	T. K. Eridanus	D	K
25. Kika	T. K. Průzkumník	0:33,7	L				
26. Albin	T. K. Průzkumník	0:33,9	L				
27. Čuník	T. K. Průzkumník	0:34,2	P				
28. Aleš	T. K. Průzkumník	0:34,5	M				
29. Káťa	T. K. Průzkumník	0:35,5	M				
30. Kozel	T. K. Průzkumník	0:36,8	L				
31. Jana Kaš.	T. K. Průzkumník	0:37,8	P				

M - mošτί vlcí
 K - kadeti
 L - lodníci
 P - plavčíci

Nejlepší družstva

Kategorie Mošτί vlcí

INFORMACE A ZAJÍMAVOSTI

Připravované akce 2006

7. ledna	výprava
21. ledna	výprava
4. února	výprava
18. února	výprava
18. března	výprava
1. dubna	výprava
13. - 15. dubna	velká velikonoční výprava
29. dubna	výprava
6. května	Vlajková hra
13. května	výprava
27. května	Nouzovská Třístovka
10. června	výprava
23. - 25. června	Velký tah
1. - 7. července	stavba tábora
8. - 29. července	letní tábor Nouzov
22. července	návštěvní den na táboře

změny akcí a jejich termínů jsou vyhrazeny

Vojín by se divil

V podvečer pátku 4. listopadu Průzkumníci vyrazili tradičně jako každý rok v období dušiček do Ratboře. Náš klub zde již více jak 35 let utívá památku zesnulých u hrobu neznámého vojína. Příjemným zjištěním bylo, že o hrob se nestaráme jen my. Během posledních třech týdnů, kdy jej Slon ze zarostlé hromady proměnil v hrob, na něm přibýly květiny.

Největší rozruch během akce ovšem bezesporu vyvolala Motyka svou odpovědí na otázku Dudu. Nedaleko Ratboře se Dudu v obavě o Motyky tepelný komfort zeptala:

„Motyko, co máš pod tím svetrem?“

Dostalo se jí odzbrojující odpovědi, kterou vůbec nikdo nečekal:

„No, večerní šaty.“

Všichni znejistěli, bleskově se kdosi dožaduje důkazu. Motyka bez zaváhání sundává tepláky, pod nimiž má opravdu červené večerní šaty, protože po nočňáku jde ještě za Krtkem do tanečních. Je to logické, neboť by ji neměl kdo odvézt domů a v tepláčkách by ji tam přece nepustili.

Izolace srubu

26. listopadu proběhla mimořádná akce Starých pánů, která měla za úkol provést izolování střechy srubu. Po vyklizení se Bréca s Tomem ujímají napínání drátěné osnovy, která bude držet desky izolace do té doby, než se zakryje parozábranou a pak definitivním obkladem. Slon s Máčkem se stávají izolatéry a Marian s Mákem připraváří, kteří na přání izolaterů řežou desky na požadovaný rozměr. Po dvou řadách se jednotlivé týmy již sžily se svými rolemi a práce pokračuje nebývalým tempem tak, že v jedenáct hodin je hotová jedna část střechy, v jednu po polední zbytek. Hned se začala natahovat parozábrana, pak se do-dělalo několik nezbytných úprav štítů a začaly se izolovat pomocí od-řezků a zbylymi deskami. To se na tábořiště již snesla tma. Akce se po-dařila a srub je tedy použitelný i během zimy.

Objednávka pizzy v roce 2015

Pizzaservis: Děkujeme, že jste zavolał Pizzerii Vulcano. Mohu vaši ...

Zákazník: Dobrý den, rád bych si něco objednal.

P: Můžete mi nejdříve sdělit Vaše NIDČ?

Z: Mé Národní identifikační číslo, momentíček, je 6102049998-45-54610.

P: Díky, pane Vonásku. Bydlíte v Růžové ulici 25, vaše telefonní číslo je 645 624589. Vaše firemní číslo u Alliance je 95456-556-8795646, klapka 47. Z kterého telefonu voláte?

Z: Cože? Já jsem teď doma. Odkud máte všechny tyhle informace?

P: Jsme napojeni na Národní informační systém.

Z: (zavzdychá) Aha, jasně. Chtěl bych objednat dvě z vašich speciálních pizz s extra porcí masa

P: Nevěřím tomu, že by to pro vás bylo vhodné.

Z: Cože?

P: Podle vašich lékařských záznamů máte velmi vysoký tlak a extrémně vysokou hladinu cholesterolu. Vaše zdravotní pojišťovna by vám vaši velice nezdavrou volbu určitě nepovolila!

Z: Do háje! Co byste mi tedy doporučil?

P: Mohl byste vyzkoušet naši sojovo-jogurtovou pizzu s nízkým obsahem tuku. Určitě vám bude chutnat.

Z: Jak jste na to přišel, že mi bude chutnat?

P: No jo, minulý týden jste si v knihovně vypůjčil knihu "Sjové recepty pro gurmány". Proto jsem vám tuto pizzu doporučil.

Z: Dobrá, dobrá. Vezmu si tedy tyhle dvě pizy, rodninou velikost prosím. Co ta sranda stojí?

P: Výborně, to by mělo pro vás, vaši paní a vaše čtyři děti stačit. Ta sranda, jak jste to nazval, vás bude stát 412 korun.

Z: Dám vám číslo mé kreditní karty.

P: Je mi líto, ale budete muset zaplatit hotově. Limit vašeho kreditu jste už dávno překročil.

Z: Tak já běžím honem k bankomatu a vyzvednu peníze, abych je měl, než váš řidič přijede.

P: Z toho taky nic nebude. Vaše bankovní konto už jste přetáhl taky.

Z: To je fuk. Pošlete jednoduše ty pizy. Peníze budu mít. Jak dlouho to bude trvat?

P: Máme trochu zpoždění, hodně objednávek. Odhaduji to zhruba na 45 minut. Pokud pospícháte, můžete si pro pizy přijet sám, až budete mít peníze pohromadě. Ale myslím si, že transport rodinných pizz je na motorce poněkud obtížný.

Z: Odkud víte, že jezdím na motorce?

P: Tady stojí, že jste pozapomněl splácet vaše auto a že jste ho musel vrátit. Ale vaše motorka je zaplacená, a tak předpokládám, že na ní jezdíte.

Z: @#%/\$@&?#!

P: Dejte si bacha na to, co chcete říct. Kvůli urážce na cti státního úřadu jste byl v roce 2009 už jednou odsouzen.

Z: (beze slov)

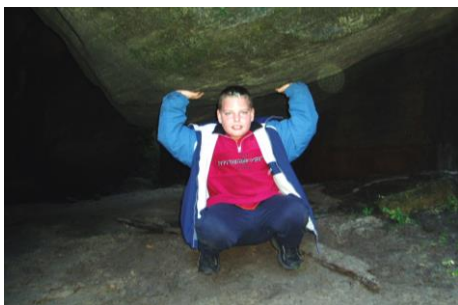
P: Přejete si ještě něco?

Z: Ne, díky. Vlastně ano, nezapomeňte přibalit ty dva litry coly zdarma, co slibujete v reklamě!

P: Tak to je mi líto, ale vylučovací doložka naša reklama vám výdej limonád diabetikům zakazuje.

„A co když se zmáčkne tohle červené tlačítko?“

„Za chvíli to pustím“

Všechno nejlepší do Nového roku 2006